

13. ר"ש ספרא שם - ולאכסניא - ישראל העובר ממקום למקום.
14. פירוש הראב"ד - אכסניא של מלך שמזונותיו עליו.
15. ר"י קורקוס ה, יג - לרבות אכסנאי בגוי נמי קאמר ולומר דכיון דהוי אכסנאי לא קרינן ביה להפסד...
16. שבת הארץ ה, יד - אורחים אפילו הם נכרים, ולא דווקא חילות של מלך אלא כל שהם אורחים אצלו מותר להאכילם פירות שביעית.
17. הרב עמיחי אמונת עתיד 74 - נשאלת השאלה מדוע מותר להאכיל כשהוא מאנשי ביתו? וצריך להסביר שאיסור הפסד פירות שביעית הוא יחסי וכאשר הגוי הוא מבני הבית אין כאן הפסד שהרי זה ככל צרכי הבית ופירות שביעית נתנו לכל צרכים.
- לפי מה שאמרנו שהאיסור הוא משום הפסד אבל כאשר הדבר הוא מצרכי ישראל הדבר מותר לכל צרכם אם הגוי מתכוון להתגייר הרי שמשעה שהודיע שרצונו להתגייר אין כאן הפסד שהרי הדבר נעשה לתועלת על מנת להרגילו במצוות ומכיוון שרצונו שיהא גר אמת א"כ הקנייה בפ"ש היא לתועלת ישראל אין כאן גדר של הפסד פירות שביעית אלא אדרבא יש כאן שכר ואפשר להפנותו לפירות שביעית למרות שהוא בתהליך גיור.
- בחנויות
18. שו"ת אבני נזר יו"ד תמה - כמו שאסור להאכיל לבהמה שביעית מאכל אדם. ומ"מ אם הבהמה באה מעצמה תחת התאנה א"צ למנעה, וה"נ לענין נכרי להאכיל לנכרי חשיב הפסד ואסור. ואם הנכרי לוקח מעצמו שפיר דמי.
19. הרב עמיחי, אמונת עתיד 74 - העולה מכאן שאיסור הפסד הוא איסור על מי שברשותו פירות שביעית לבל יורידם על ידי נתינתם לגוי או בע"ח אבל אם הולכים ולוקחים הרי זה מותר להם שאין בכך הפסד פירות שביעית.
20. חזון הרבנות הראשית תשס"ז - אע"פ שאין למסור פירות בקדושת שביעית לידי נכרי שאיננו סמוך על שולחנו של היהודי אין צורך לחשוש מחמת העובדה שחלק מהפירות יגיעו לידי לא יהודים הקונים אף הם בחנויות תוצרת אוצר בית דין כיון שפשטות ההלכה היא שהפירות במטע וה"ה ברשות בית הדין הינם הפקר גם לגויים.
21. משנת הגרי"ש ה, כד - יש לפרסם במקום בולט שהפירות מיועדים ליהודים (בנוסף שאין בו חשש איבה) ודי בכך אך אם יבואו גם נגרים לקנות למרות הפרסום.
22. רמב"ם שמיטה ד, ל - עיירות ארץ ישראל הסמוכות לספר מושיבים עליהם נאמן כדי שלא יפוצו עכו"ם ויבזו פירות שביעית.
23. רדב"ז - איכא לספוקי אם באו עכו"ם בכלל ישראל לזכות בפירות שביעית אם מונעין אותם או אין מונעין מפני דרכי שלום כדאמרין גבי מתנות עניים ומסתברא מונעין אותם דלא דמי למתנות עניים דלית בהו קדושה אבל פירות שביעית אית בהו קדושה.
24. שבת הארץ שם - ויש לומר שגם חיובא איכא למחות ושלא בידן למסור להם דבר שהוא קודש. ובעיירות של עכשיו שהן מפוזרות בין הנכרים היושבים סביבן, נראה שודאי ראוי להושיב שומר נאמן שלא יבזו נכרים את הפירות של קדושת שביעית.
25. מנחת אשר שביעית כב - אם יש חשש איבה שהרי לקוחות ערבים אלה קונים פירות אלה מן החקלאים היהודיים בכל שנה ושנה והסירוב למכור להם בשנת השביעית יכול להתפרש כהפליית גוים ופסילתם וגם בחנויות קשה להפלות בין אדם לאדם ואפשר דמשום זה יש להקל בני"ד

1. תוספתא שביעית ה, כ - פירות שביעית אין מאכילין אותן לבהמה ולחיה ולעופות. אם הלכה בהמה מאיליה לתחת תאניה ואוכלת בתאנים, לתחת חרוב ואוכלת בחרובין - אין מחייבין אותו להחזירה, משם שנאמר "בארצך תהיה כל תבואתה לאכל".
2. חזו"א שביעית יד, ד - ונראה דוקא באוכלת מן התאנה במחובר אין מחזירין אותה אבל בתלוש חייב להחזירה דבתלוש שכבר זכה הוא ממונו עד הביעור ואיכא משום איסור מאכל אדם לבהמה.
3. חוט שני שמיטה ה כא - נראה דמה שאסרו ברישא להאכיל פירות שביעית לבהמה היינו כאשר הבעלים של הבהמה רואה שאוכלת פירות שביעית, או אף אדם אחר שניחא ליה באכילת הבהמה, דאזה הוא ליה כמאכילה בידים והוי ליה מפסיד פירות שביעית. ולפי זה אם רואה חתולים שאוכלים פירות שביעית אין צריך להפרישם שהרי אינם שלו וגם לא ניחא לו באכילתם.
4. רמב"ם שמיטה ה, ה - פירות המיוחדין למאכל אדם אין מאכילין אותן לבהמה לחיה ולעופות.
- גוים
5. ספרא בהר א, ו-ז - לכם ולא לאחרים... ולשכירך מן הגוי, ולתושבך מן הגוי, הגרים עמך לרבות את האכסניא.
6. מלבי"ם בהר - יל"פ שבא למעט עכו"ם שקנה קרקע בא"י וזרעה בשביעית וכמ"ש הרמב"ם (פ"ד מה' שמטה הכ"ט), ובזה נמצא מקור לדברי הרמב"ם אלה אשר הרעיש עליהם בעל כו"פ ואחריו המבי"ט ומהרימ"ט, והרמב"ם לא רצה לפרש שאוסר להאכילם לעכו"ם דיסתור מ"ש אח"ז ולתושבך מן העכו"ם.
7. שבת הארץ קו"א כ - לא מסתבר כלל לומר שהאיסור להאכיל לנכרים מצד קדושת שביעית יותר על ידי מה שהם שכירים ותושבים... ע"כ נראה שעיקר הכוונה במה שהוצרכנו לרבות תושב ושכיר ואכסניא הוא שלא נאמר שיהיה כפורע חוב מפירות שביעית, לפי זה שאר נכרים שאין בהם משום חוב הלא ודאי מותר להאכילם מן התורה אלא שיש על זה איסור דרבנן משום מעלת קדושת שביעית.
8. רמב"ם שמיטה ה, יג - פירות שביעית אין מוציאין אותן מהארץ לחוצה לארץ ואפילו לסוריא, ואין מאכילין אותן לא לעכו"ם ולא לשכיר, ואם היה שכיר שבת או שכיר שנה או שכיר חדש או שקצץ מזונותיו עליו הרי הוא כאנשי ביתו ומאכילין אותו, ומאכילין את האכסניא פירות שביעית.
9. ר"י קורקוס -נ"ל דבשכיר גוי מיירי וה"ק אין מאכילים אותם לגוי דעלמא וגם לא לגוי שהוא שכיר דסד"א כיון שהוא שכיר הרי הוא כעבדו וכאנשי ביתו קמ"ל דאפ"ה להפסד קרינן ביה והכתוב אמר לאכלה ולא להפסד אלא א"כ הוא שכיר שבת או שכיר שנה או שקצב עליו מזונותיו כי אז נקרא מאנשי ביתו.
10. ערוך השולחן זרעים כד, ד - כנלע"ד וזהו גם כוונת הת"כ לכם ולא לאחרים כשמגיע לו דס"ל דבחנם אסור כדאמרין בלפני אידיהן ב'. לא תחנם ע"ש.
- שכיר גוי
11. חוט שני שמיטה ה מא - פועלים גוים הנ"ל שאוכלים משל בעל הבית הישראל מותר להאכיל אותם מפירות שביעית.
12. מאמר מרדכי שביעית יג - יש אומרים שהיתר שכיר ואכסניא נאמר בגוי, ויש אומרים שהיתר זה נאמר דוקא בישראל ואין בזה איסור סחורה, והעיקר כדעת הר"ש משאנן שהיתר שכיר ואכסניא נאמר רק בישראל... ולכן יש להיזהר שלא ליתן פירות שביעית לעובד זר הגר עם יהודי בביתו.

עפ"י דעת החזו"א דאין כאן אלא איד"ר משום דהוי כעין הפסד ומצינו טובא שהקילו משום דרכי איבה ומשום דרכי שלום.

אמנם עדיין צריך לי עיון דבכל הני מקומות שהתירו משום איבה אין בידנו למנוע מצב זה של איבה כי אם ע"י ביטול מצות חכמים אבל בני"ד אפשר לחלק פירות שביעית במקום ובאופן שאין בו לקוחות נכרים ולהמנע מלמכור בצרכניות שבהן באים גם לקוחות נכריים וא"כ מהי"ת להתיר את האסור כאשר יש בידנו למנוע איבה ללא עקירת דברי חכמים? אך אפשר דכיון דבכל השנים כולן אנו מוכרים לגויים בחנויות אלה אין צריך לשנות בשנת השמיטה.

חשוד

26. **משנה שביעית ה, ח -** בית שמאי אומרים לא ימכור לו פרה חורשת בשביעית וב"ה מתירין מפני שהוא יכול לשחטה. מוכר לו פירות אפילו בשעת הזרע.

27. **משנה מעשרות ה, ג -** לא ימכור אדם את פירותיו משבאו לעונת המעשרות למי שאינו נאמן על המעשרות ולא בשביעית למי שהוא חשוד על השביעית.

28. **תוספתא שביעית ד, ה -** אין מוכרין פירות שביעית לחשוד על השביעית.

29. **תוספתא ו, יא -** אין מוכרין פירות שביעית לחשוד על השביעית אלא מזון שלש סעודות. במה דברים אמורים בדבר המתקיים, אבל דבר שאינו מתקיים אפילו מאה סעודות מותר.

30. **חסדי דוד ומנחת יצחק -** היינו לחשוד לאצור פירות שביעית שלא לבער.

31. **ספר השמיטה עמ' מ -** והנראה שגם פירות שביעית עצמם אין נותנים ואין מוכרים לעם הארץ (ושם במבי"ט משמע שאסור למכור ולתת לחשוד אף מעט).

32. **שבת הארץ ה, טז -** אין מוכרין פירות שביעית למי שהוא חשוד על השביעית אלא מזון שלש סעודות... משום שכל עיקר האיסור למכור לו פירות שביעית הוא שמא יעשה מהן סחורה או שלא יבערם בשעת הביעור, ובדבר שאינו מתקיים מסתמא לעצמו הוא קונה אותם.

33. **חזון איש שביעית יב, יז -** ומשמע דלא חיישינן שמא לא יזהר בהפסד או לשנות בדרך אכילתו וכיו"ב שזה מן הדברים דלא שכיחי ותלינן בהיתר דשכיח.

34. **הערת הגר"ח ספר השמיטה עמ' מא -** לענ"ד יתכן שהרמב"ם דחה תוספתא זו מהלכה בשביל המשנה, דמשמע שגם פירות שביעית מותר למכור לו... עפ"י הכלל שאמרו שם שכל שמיוחד לאיסור ולהיתר מותר... הה"נ שיש להתיר למכור פירות שביעית ולא חייש שמא לא ישמרם בדקושת שביעית כיון שאינם מיוחדים לאיסור."

35. **הרב קרליץ קונטרס אוצר בית דין -** נראה למה שאנו חוששים ליתן לע"ה דמי שביעית משום מסייע לדבר עבירה וכנ"ל זהו דווקא כשאנו נותנים לו... אבל כשבא הע"ה ליטול מפירות שביעית הנאספים באוצר בית דין שהבית דין כונס מההפקר לאוצר לטובת כל הציבור - בזה אין אנו חוששים ליתן לע"ה כל שלא ברור לן שיכשל מפני שאין הבית דין נותנים לו אלא את חלקו שהתורה זיכתה לו ואי אפשר למונעו מליטול את שלו.